

Adresář

společ. Česká-Brazanská... Jednoty pro umělecké účely... Minnesota, Iowa, Wisconsin, Nebraska a old Dakota.

Hlavní jednoty v Montgomery, Minn. Adresář všech knihov. školních jednot. v městě v roce 1911...

Císlo I. v Montgomery, Minn. Adresář všech knihov. školních jednot. v městě...

Císlo III. v St. Paul, Minn. Adresář všech knihov. školních jednot. v městě...

Císlo IV. v Minneapolis. Adresář všech knihov. školních jednot. v městě...

Císlo V. v Nové Praze, Minn. Adresář všech knihov. školních jednot. v městě...

Císlo VI. v Hayward, Minn. Adresář všech knihov. školních jednot. v městě...

Nová Třeboň č. VII. v Minn. Adresář všech knihov. školních jednot. v městě...

I. Českoslov. spol. v Denver, Colo. Adresář všech knihov. školních jednot. v městě...

Dobré pozemky.

Mám v Mills Lacu County, v sev. rovníkové Minnesotě, 25 mil od Minneapolis, přes 40 tisíc akrů lesních pozemků...

F. J. HAYNY, 913-14th Ave. North, MINNEAPOLIS, MINN

Dobrá farma

v 1/2 ceně.

Já jsem právě vydal zvláštní ceník popisující 25 farem a více kusů pozemků, které prodám ve velmi levných cenách...

K. ROSHOLT, Eau Claire, Wis. P. S. - Velké osady, pěkná městečka, kostely a školy jsou zde v každém okrese.

V Praze, Saunders Co., Neb Je nyní česká lékárna A. MAŠINDA, zkušební lékárník.

má tam na skladě všechny byliny, kořínky, všelijaké thé, kapky, olejčky, šťávičky, prášky, masti, náplasti (šišťy) vodičky, pilulky, zkrátka vše co do lékárny patří. Přípravují též rozličné mazání pro lidské nehuby, léčebny pro domácí zvířata, a větším dílem třem vřdy na to právě Láku Severových a jiných t. z. patentních mám též hojný výběr, jakož barvy, štětce, olej na barvení i na stroje, zkrátka vše, co v lékárně mívají.

Zvláštní velkou zásobu má všech věcí, z kterých se recepty připravují, at jsou již z Čech anebo od doktorů zdejšých. Dlouholetý cvik mně dal mnohou zkušenost, a ta přišla a přijde mnohým krajanům vho. - Zvláštní starostlivost věnuje receptům.

A. MASINDA, Pěkná kniha v elegantní vazbě jest vkusný a užitečný dárek vánoční. Píšte k nám o seznam knih.

Iluze a život.

Věk: "Pek. Záp." zapsala Julie Zvonková.

(Pokračování)

V benátkém zrcadle objevil se obraz, jež malíři byl by vhodným modelem ku studiu. Obě pohlednouce do zrcadla, zachvěly se... Božena útrapně pohlédla na dražku a chtěla ospravedlnit, v tom však ohlížela se oděšená, neboť byla zabláhla v zrcadle stře muže, jehož tvář jí zlekla. Několika kroky vzdála se v otevřeného okna a vyhlédla jím na ulici, leč tam bylo již puato.

"Co se stalo?", tážala se Livie, vrhnouc se opět nedbale v křeslo. "Nic, zdálo se mi toliko, že šel jeden z mých známých kolem", omlouvala se Božena a měla se k odchodu, chtěla takto uniknouti další důvěrnosti Livie. Leč tato nepopoukla jí a vedouc je zpět ku pohovce, pravila posměšným hlasem:

"Má šťastná sokyně takto se mi nevytvá, slyš spovíť mou až do konce, teď teprve mě vypravování tě baví? bude! - Lidče nůžnou, přátelskou náklonností k tobě své děla jsem vše, čeho mi třeba bylo k vyvedení plánu mého."

Božena, patrně vypravování Livie již vzrušená vřchopila se prudce, chtějíc něco pronésti. Ale Livie klidně jí zase posadila na pohovku a pokračovala: "Na oko chováš se zcela chladně k Sidorovi, užíváš jsem hojně vůl možná koketerie, bych ti jej odloudila... Setkávali jsme se spolu ve společnoscích a zdálo se mi, že plán můj se zdařil... Leč pojednou rozkld se k odjezdu. Cdejel v době, kdy se mi zdálo, že vítězím, že jsem jej tobě úplně odloudila..."

Božena vzkřikla. Smrtná bleďost pokryla jí tvář a ona vztýče se a zvednouc proti Livii ruku zvolala: "Tys mi tedy umula je! Tys rozpoutala svazek lásky naš? Tedy ty? Ó teď pochopuji vše!" Tedy Božena ukřivila na smrt bleďou obličej v rukou... "Ano, já to byla, jež udusila jsem lásku tvoji a jež chtěla tebe zničit za to, že jsi urvala mré miláčka - ale ty jsi vylomla se z rukou mých jako hád a co já vlastním zárem hynula, tys vítězím překročila tresky nadějí svých s hlavou vztýčenou a stala se chotí muže, který tě zbožňuje. Že šťastnou jsi v manželství svém doslechla jsem, a toto štěstí tvé zbadalo a rozjítřilo staré jizvy a nenávisť poznovu. Tys zapomněla snad na Sidora, neboť žiješ prý vesele, ale já vím, že ve skrytu duše tvé obraz jeho dosud žije, a že jen bylo třeba strhnouti roušku, by objevil se ti opět. Tys jej milovala a milovati, opravdu milovati lze v životě toliko jedenkrát... Vidím na zesinalé tváři tvé a na chvějící se postavě, že slova má neminula se v výsledkem, a to chtěla jsem", pravila Livie dále s ďábelskou rozkoš pasouc se na zjevném trápení své oběti. Po kračovala: "Měj život jest ztroskotán a já snáším muka pekelná od té doby co na vždy zmizel mi mi beze stopy. Domnívala jsem se, že se vrátí a potom že jej nadobro tobě odloudím, domnívala jsem se, že nevěra tvá mi jej v náruč přivede; leč klamala jsem se. Muka má se zdvojnásobila a ty, jež přčinou jsi celého mého neštěstí, bys měla v mru a blahu dále žít? Ne, ne! Přisahala jsem tebe morálně zničit, přisahala jsem."

"A proto vlákala jsi mne sem, bys strhla roušku lichoměrnosti své a objevila se co hyena vášnivosti?" přejala Božena děsně rozvášněná ženě slova mfrností právě andělskou, nadobřež opanovavší své pohnutí.

"Jsi na omylu, mř duše má neporušná", pokračovala, "Láska má k Sidorovi byla ideálnou a on sám byl mi ideálem, jemuž se člověk obyčejný koff, jako polobohu. Byl to jen umělecký duch jeho, jenž ve mně vznítil lásku k němu. Viny prostě jest duše má a vědomí, le kousala jsem vždy povinnost svou ve strastech, jichž ty byla jsi, jak právě sama jsi zjevila, pravou pffidnou. Neublížila jsem ti nikdy v ničem; le Sidora miluješ, nikdy ani potuchy jsem neměla. Zloba tvá nepadne na mne. - Báh mne neopustil. Ano, jsem šťastnou a spokojenou po boku svého muže a mladistvěj sen lásky nezaklámí mi obsor mé domácnosti nikdy!"

A nyní slyš odvrať mou: "Sidor jest zde!" "On jest zde?" zvolala Livie a pffikročila k Boženě. "Kde jest, rei, kde jest! Buď slitovným andělem, ustrň se naše mnou", Isidro nula žena náhle změněná. "Jsem lidníc v ošech tvých, ale ton učinila mne jen bezradějná má láska..."

Bohaté slzy vyhrkly Livii z očí, upadla v pláč... "Pro tebe jest stracen", mluvila po chvíli dále hlasem štkáním dušeným, "navždy stracen, neboť jsi chotí jiného, jsi i bez něho šťastnou. Ó ušín, by i paprsek štěstí toho sléti ke mně... rei, o rei kde jest, kde dle!"

Božena klidně strhla na náhle změněnou bývalou dražku svou. V ošech zračilo se jí vítězství nad sebou... I tentokrátě mfrnost její svítěla!

"Návím o něm", fekla tichým hlasem, "ale prve v zrcadle viděla jsem, že stál u tohoto okna a díval se sem!"

Hlava Livie klela na šadra, ruce malomocně byly avialy... Nastalo ticho... Božena použila chvíle té a odešla. Nevyčkavši ani urovnání dědičných záležitostí, a svěže vše Věře odejela do Prahy...

V. "Jest již čas Boženko, abys odložila roucho smutečnf a spolu i rozjasnila tvář", pravil pan Žďárský ku chotí své, která nejen tělo, ale i duši zahálila v hluboký smutek po úmrtí strýcově. Nyní vzhleď, dla k chotí svému netečně a znovu mlčky pohřžila se v ražní práci, jako by mimo této nebylo pro ni nic jiného na světě. Pan Žďárský několikrátě přešel prudce po komnatě a zastaviv se opět před chotí počal mluvit s tlumenou trpkostí:

"Poslední čas tě ani vůbec nepoznávám, tím méně ještě pochopuji. Že by úmrtí starého strýce tak hluboce tě dojmalo po tak dlouhý čas, není možno... Věř, že jsem již syt sentimentálního vzdychání a přál bych si, bys vrátila se ku dřívějšmu způsobu života."

Božena po tomto prudkém oslovení mlčky odešla do své komnaty, by učinila manžel svému po vůli. Odkládaje černý šat probouzela se také se strnulostí do níž pokle. sla následkem vysnání Livie. Jsouc s ústrojem hotova smažila se i ve sejměj výraz vykouzliti na obličejí svém, však nevděčná práce tato nechtěla se jí nikterak dařiti a mř sto úsměvu na rtech objevily se slzy v ošech. Skřžžila ruce na šadrech a potlačivši těžký vzdech, zahleďla se před se do příděna. Jak neutešeným zdál se do přáse život býti!

"Jest dovoleno vstoupiti?" tážal se lehký hlásek skrze pootevřené dvře. "Jen dále, Věruško, co mi přinášáš?"

"Aj, má dráhá sestra jako v předtuže ptá se, co přináším! - Hleď, nesu ti takové malinké vonné psníčko" odvčtila vstoupivší dívka. Kdybys byla svobodna, fekla bych že jest od miláčka, dodala, podávaje Boženě dopis. Tato v rozpáčích sáhla po něm a pohlednouc na něj, uznala, že vůbec ani nadpisu nemá.

"Jakým způsobem bylo ti dodáno?" otázala se Věry, obračejce ho. "Šla jsem právě s procházky do mu, když ta přidrůžil se ke mně

klučina prostě mne, bych dopis tento pouze jen tobě odevzdala. Aj - proč odkládáš ho naštent do stouku? Což nenahledně v obsah jeho?"

"Nemám právě ni času ni choti k tomu, Věruško."

"A což dlešit-li jest?" "Zvědavá!" klepla Božena sestru svou lebec přes rameno. Tato sardče se vrhla se jí v náruč a spozorujce teprve nyní, že sestra odná jest ve světlý šat, projevila svůj údiv.

"Jest to přínám Otakara", vysvětlovala Božena. "Ušín i ty po přfklaďo mám a připrav se ku vstoupení do společnosti, kamf budeš v nejbližších dnech uvedena."

Věruška zájasa a šteravivě hopkuje přes pokoj spěchala vřditi dívky panu Žďárskému za tento "božský" přfkaz, jak sama ho nazvala. Mladistvá dívka na dopis zapoměla úplně; ne tak Božena. Jakmile měla prvň volnou chvíli odebrala se do své komnaty, usavěla dvře a chvějíc se rukou jej otevřela.

"Na shledanou v zábavě, umělečkou besedou požádané." 8.

Ruka jí sklesla, poznala rukopis druhdy jí tak nevyslovně drahý, a obraz písařelův mlčíkem stauul před zrskem dušeným. Viděla jeho mužně krásnou tvář, viděla jak jí láskyplně kyne, jak rozvřít nároč, by na praž jí pffivlnul...

Rázně zaklepnání vřrašilo ji z dum... Schovajce rychle srátný listek otevřela a manžel její vstou pil, podávaje jí s úsměvem pozvánku ku zábavě požádané umělečkou besedou.

"Jako na zavelání", pravila vesele; "slibil jsem, že se dostavíme, tebe vím, že zábavy druhu podobného miluješ."

Božena několikrátě změnila barvu obličje svého, otevřela rty, by požádala manžela za odvolání, sáhla do záhybů šatu svého, by odvodnila tutéž prosbu svou...

Leč běda! Není li tento listek psán jako pokračování dřívějšho dorozumění? Uvěřil jí manžel její? Jest zničena, na dobro zničena!

"Co jest ti Boženko? Proč se tak chvěješ?"

"Nic, nic... Jest mi trochu nevolno, ale snad to pomine", feklala zuby drkotajce. Pan Žďárský ohnivě objal žnku svou a líbaje ji ve rty, zášeptal cosi blaženě se ušmívaje. Božena zarděla se a vyvínuvši se mu z náruči prohala do druhé komnaty. Pan Žďárský hleďěl za ní a úsměv blažený potrvál mu na rtech i když Božena zmizela za dveřmi. Byl si mylně vykláďal náhlou nevolnost její.

Večer zábavy přfkvačil. Božena oděna jsou jak obyčejně v jednoduchý šat čekala na Věru. Rozmarná dívka tato nezdála se ani býti sestrou její, neboť nepodobala se jí nikterak povahou svou. Veselá vždy, jen do skoku připravená vznášela se jako motýlek kolem zádumělivé sestry své.

Konečně byla Věra připravena. Božena pohlžela na ní s úsměvem. V lesku plesovém byla Věru kráskou neobyčejnou. Dobrota srdce, prostodušnost a veselá mysl dodávaly jí kouzla vábného.

Odjeli. Paní Žďárská usedla v pozadí sřně tanečnf na pokračí uměle z květin utvořeného sadu. Domnívala se, že takto skrytá snaje ujde pozornosti toho, jehož se bála, pro něhož tak nerada, tak velice nerada do této zábavy vcházel.

A přece nešla jeho pozornosti... Poznala jej a i Miroslav Sidor jí poznal.

Tančili valček... Stál opodál proti ní... Maně zvedla zraku svých, které setkaly se s plameným pohledem jeho. Prudký nach zbarvil jí lice. Učinila pohyb, jako by vřtáti a spěchati chtěla za manželem, jenž právě na okamžik vzdálil se. Ale jsouc jako přičarována bodavými zraky jeho ne-

mohla se hnutí; v rozpáech odvrátila tvář svou, ukrývaje ji v skvělostí věří.

"Sřmím prosit za tance?" ozval se mužský hlas v bezprostřední její blízkosti.

Ohlížela se. "Nestádním!" odvčtila stručně a určité.

"Musíte!" Nehnu se odtud dřve! "Rozhodněte se rychle, nebo vřdíte pozornost dám okolních", odvčtil on rovněž tak určité a v hlasy jeho bylo znáti, že hrozba svou jest a to splníti.

Mlčky vřtala a podala neodbytnému tanečnicku ruku k tanci. Těsně pffivlnul jí na hrdě svou a již unášel ji v hospavě, rej.

"K čemu to vzpouzení?", šeptal jí za tance. Postavil jsem se, bych po letech sršel se s tebou zase a vřděl si k rozmluvě delší chvíli, neboť těmito drobty rozmluvy nebre se mi spokojiti. Máš staré právo žádati o splnění prosby své a neustoupím!"

"Pro Báh pane, jak mluvíte? Což neseje mezi námi nepřestupná propast? Opuste mne a nerušte zákeřnický klid ženy vám nikdy v ničem neublíživší!"

Pohlédla na ni udivem. "Proto tedy vřzván přišel jsem, bych s vašich úst slyšel podobná slova? pravil, leč šepot jeho zanikl v rachu anž by mu Božena rozuměla.

Dotančili kolem, on uvedl ji k jejímu sedadlu a mlčky se ukloniv odstoupil a opustil sřň. Toho večera nebyl tam více k spatření.

(Dokončení.)

Není lepšího dáku o nečisté krvi, jako nepořádky žaludku Dr Augusta Koeniga Hamburgské kapky nepořádky žaludku odstraní bezpečně a krev vyčistí

KDO ZASLE správnou adresu, obdrží krásný knoflík k zaplacení hodící se dámm i pánm úplně zdarma. Adresujte: Veselý & Co. 1349 1st ave., New York City, N. Y. (114220-124)

Dráha s pohovkovými vozy DO TEXAS.

Wagnerovy Buffetové Speci Vozy

VOLNÉ POHOVKOVÉ VOZY na všech vlakách. Nejlepší dráha do všech míst Kansas, Indianském území, Texasu, Mexiku a naTichomořském pobřeží Jde přímo do Denison, Sherman, Greenville, Dallas, Ft. Worth, Hillsboro, Waxahachie, Waco, Temple, Belton, Taylor, Gainesville, Lockhart, Henrietta, San Marcos, La Grange, Denton, Alvarado, HOUSTON, GALVESTON, AUSTIN A SAN ANTONIO.

Čechové!

Jedete-li do staré vlasti, račte sobě zapamatovati, že cestujíc a jich kufry hned po přistání parodě dopraví se po železnici bezplatně až do města Bremen. Chcete-li sobě uspořiti zbytečných vydání, nevěřujte po přistání lodě nikomu tickety a kufry, nřbrž posečkejte s tím až dojedete do města Bremen a pak teprve odevzdejte své tickety a kufry lidné české firmě:

Kareš & Stotzký, V BREMEN, 29 BAHNHOFSTRASSE 29 bytce se svými kufry bezpečně do domova dopraveni býti mohou.